

**Jan Klaassen was trompetter in het leger van de prins
Hij marcheerde van Den Helder naar Den Briel
Hij had geen geld en hij was geen held
En hij hield niet van het krijgsgeweld
Maar trompetter was hij wel in hart en ziel**

Het leger sloeg zijn tenten op voor Alkmaar in het veld
En zolang geen vijand zich liet zien was iedereen een held
De kroeg werd als strategisch punt door het hoofdkwartier bezet
De officieren brulden: "Jan, kom, speel op je trompet!"
Ze werden wakker in de goot in de morgen kil en koud
Maar Jan Klaassen sliep in de armen van de dochter van de schout

De prins sprak op inspectie tot de majoor van de compagnie:
"Ik zag hier alle stukken wel van mijn artillerie
Ja, zelfs dat kleine in uw kraag en dat blonde in uw bed
Maar wat zit dat stuk ongeluk van een Jan met zijn trompet?"
En niemand die Jan Klaassen zag die bij de stadspoort zat
En honderd liedjes speelde voor de kinderen van de stad

Jan Klaassen zei: "Vaarwel, mijn lief, tot over volgend jaar
Wanneer de lente terugkomt, dan zijn we weer bij elkaar."
De winter ging, de zomer kwam, de oorlog was voorbij
Maar het leger is nooit teruggekeerd van de Mookerhei
Geen mens die van Jan Klaassen ooit iets teruggevonden heeft
Maar alle kinderen kennen hem: Hij is niet dood, hij leeft!